

Sygn. akt V KO 73/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie podejrzanego S. R.

w przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania karnego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 października 2013 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w J. w sprawie II K .../13

w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w J. wystąpił z wnioskiem o przekazanie sprawy II K .../13 w trybie określonym w art. 37 k.p.k. innemu sądowi równorzędnemu, wskazując, że w tej sprawie, która wpłynęła do właściwego miejscowo sądu z wnioskiem prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania karnego, status pokrzywdzonego posiada także sędzia tego sądu. Przywołując judykaty Sądu Najwyższego, w których sąd ten wskazywał, iż sytuacja, w której pokrzywdzonym w sprawie należącej do właściwości określonego sądu jest sędzia tego właśnie sądu, stanowi podstawę do przekazania sprawy w trybie z art. 37 k.p.k., właściwy do rozpoznania sprawy sąd

podniósł, że taka sytuacja istnieje w niniejszej sprawie, co uzasadnia jej przekazanie z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny. Przedmiotem niniejszego postępowania jest rozstrzygnięcie wniosku o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec podejrzanego S. R., któremu sprzeciwili się obecni w czasie posiedzenia pokrzywdzeni, w tym sędzia Sądu Rejonowego w J. - L. O. (k.105v). Wprawdzie sprzeciw pokrzywdzonych nie wiąże sądu co do tego, jaką decyzję podejmie (uwzględnienie wniosku lub skierowanie na rozprawę), ale w odbiorze społecznym w takim układzie może powstać podejrzenie (nawet nieuzasadnione), że to właśnie z uwagi na orzekanie pokrzywdzonej w tym samym organizacyjnie sądzie zapadła określona decyzja procesowa. Skoro zatem dobro wymiaru sprawiedliwości to również taka sytuacja, w której celowym jest uniknięcie podejrzeń i sugestii postronnego obserwatora co do tego, iż postępowanie karne w danej sprawie mogłoby być prowadzone nieobiektywnie, to w niniejszej sprawie spełniony jest warunek do przekazania sprawy w trybie z art. 37 k.p.k. (por. np. postanowienia SN: z dnia 2 lipca 2003 r., III KO 20/03, Lex nr 78821; z dnia 25 listopada 2010 r., V KO 96/10, Lex nr 844194; z dnia 30 stycznia 2013 r., IV KO 102/12, Lex nr 1254724).

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.